

PHẢN BÁC LUẬN ĐIỀU XUYỀN TẠC ĐƯỜNG LỐI XÂY DỰNG VÀ HOÀN THIÊN NHÀ NƯỚC PHÁP QUYỀN XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

TS NGUYỄN ĐÌNH NAM
Trường Đại học Thông tin liên lạc

Từ ngày 3 đến ngày 09-10-2022, tại Thủ đô Hà Nội, Hội nghị lần thứ sáu Ban Chấp hành Trung ương Đảng (khóa XIII) đã diễn ra và thành công tốt đẹp. Hội nghị đã thảo luận, cho ý kiến một số vấn đề lớn, cơ bản và quan trọng trong xây dựng, phát triển đất nước hiện nay, đồng thời thông qua Nghị quyết số 27-NQ/TW về *Tiếp tục xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam trong giai đoạn mới*. Đây là kết quả của quá trình tìm tòi, khảo nghiệm và sáng tạo của Đảng ta nhằm từng bước xây dựng và hoàn thiện nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa (XHCN) ở Việt Nam.

Bất chấp sự thật khách quan ấy, các thế lực thù địch, phản động, phản tử cơ hội chính trị vẫn ra sức xuyên tạc, phủ nhận quan điểm, chủ trương của Đảng ta về xây dựng Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam. Họ cho rằng, việc thông qua nghị quyết về *Tiếp tục xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam trong giai đoạn mới* là một “bước ngoặt quan trọng” để nền chính trị của Việt Nam từng bước “xoay trục” sang chế độ tư bản chủ nghĩa. Bởi theo họ, nhà nước pháp quyền là sản phẩm của chế độ tư bản chủ nghĩa (!), việc chủ trương xây dựng Nhà nước pháp quyền là một bước thừa nhận tính chất tư bản chủ nghĩa trong xây dựng Nhà nước ở Việt Nam. Mặt khác, cũng có kẻ thừa nhận chủ trương xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam của Đảng Cộng sản Việt Nam, song họ cho rằng đó là chủ trương không

khả thi, thậm chí sai lầm, vì Việt Nam không có những tiền đề, điều kiện để xây dựng Nhà nước pháp quyền. Để củng cố cho các luận điểm của mình, chúng đã liệt kê và khoét sâu vào những hạn chế, yếu kém của ta trong quá trình xây dựng tổ chức bộ máy nhà nước, hệ thống pháp luật trong thời gian gần đây. Vậy đâu là sự thật và mục đích của họ là gì?

Đảng, Nhà nước ta đã và đang mở rộng, phát huy quyền dân chủ của người dân, nhất là quyền tự do ngôn luận, song điều đó không có nghĩa là tự do vô tổ chức. Mỗi người dân đều có quyền và nghĩa vụ trong đóng góp ý kiến đối với chủ trương, chính sách phát triển đất nước với những phạm vi, cấp độ khác nhau. Những ý kiến, những đề xuất khoa học, thiết thực, mang tính xây dựng luôn được Đảng, Nhà nước, cơ quan ban ngành nghiên cứu, tiếp thu. Ngược lại, những ý kiến, đề xuất mang tính kích động, lôi kéo, chống phá cách mạng đều bị phê phán, vạch trần bản chất và nghiêm trị thích đáng theo pháp luật.

Những quan điểm, luận điểm trên đây bộc lộ đã tâm, mưu đồ đen tối là xuyên tạc đường lối xây dựng Nhà nước ở Việt Nam hiện nay - Nhà nước pháp quyền XHCN. Về bản chất, các thế lực thù địch, lực lượng cơ hội chính trị muốn “mượn gió bẻ măng”, “đục nước béo cò” để phủ nhận vai trò lãnh đạo của Đảng đối với sự nghiệp cách mạng Việt Nam; thúc đẩy “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” trong nội bộ, tiến tới xóa bỏ chế độ xã hội XHCN ở Việt Nam. Tuy việc làm này có thể đem lại sự phấn khích cho những

ai nông cạn, nhẹ dạ cả tin, hoặc ai đó mơ hồ, bất mãn với chế độ ta, nhất là bất mãn với thực trạng tham nhũng, suy thoái về đạo đức lối sống trong một phần không nhỏ cán bộ, đảng viên cùng những hạn chế trong tổ chức, quản lý xã hội của một số cơ quan hành chính thời gian gần đây, song chúng ta vẫn cần nêu cao cảnh giác để không phải mắc mưu của các thế lực thù địch, phản tử cơ hội.

Thứ nhất, nhà nước pháp quyền không phải là con đẻ, sản phẩm của chủ nghĩa tư bản, mà là sản phẩm, thành tựu của văn minh nhân loại

Về phương diện tư tưởng, tư tưởng về nhà nước pháp quyền xuất hiện từ thời cổ đại, mặc dù những mô hình về nhà nước pháp quyền đầu tiên xuất hiện gắn liền với một số nhà nước tư sản phương Tây thời cận - hiện đại. Ngay từ thời cổ đại, tuy còn đơn giản, song những tư tưởng cơ bản về vai trò của pháp luật và mối quan hệ giữa pháp luật với nhà nước và nhân dân đã được một số nhà tư tưởng đề cập, đại diện là Xô-lông, Ê-đê-mô-crít, Xô-crát, Pla-tôn, Ari-xtôt... Xô-lông (638 - 559 Tr.CN) là người đầu tiên nêu ý tưởng về nhà nước pháp quyền khi ông chủ trương cải cách nhà nước bằng việc đề cao vai trò của pháp luật; chỉ có pháp luật mới thiết lập được trật tự và tạo nên sự thống nhất; nhà nước và pháp luật là hai công cụ để thực hiện dân chủ, tự do và công bằng và vì vậy, hãy kết hợp sức mạnh (quyền lực nhà nước) với pháp luật. Những tư tưởng này được các nhà tư tưởng chính trị và pháp lý tư bản sau này như John Loc-ke (1632 - 1704), Mon-tes-quieu (1698 - 1755), J.J.Rút-xô (1712 - 1778), I.Kant (1724 - 1804)... phát triển như một thế giới quan pháp lý mới. Cùng với đó, nhiều nhà luật học, nhà tư tưởng khác cũng đã góp phần phát triển các tư tưởng về nhà nước pháp quyền, như Tô-mát Jép-phéc-xơn (1743 - 1826), Tô-mát Pê-n (1737 - 1809), Jôn-Ăđam (1735 - 1826)...

Về phương diện lý luận, với tính cách là những giá trị phổ biến, biểu hiện của một trình độ phát triển dân chủ, nhà nước pháp quyền không phải là một kiểu nhà nước, mà là cách thức tổ chức bộ máy nhà nước, là phương thức vận hành bộ máy đó trên cơ sở pháp luật, đề cao vai trò của pháp luật và quyền con người, quyền làm chủ của nhân dân. Điều này cốt nghĩa vì sao ý tưởng về một chế độ pháp quyền đã xuất hiện từ thời cổ đại, nhưng mãi đến khi nhà nước tư sản ra đời, với

sự xuất hiện của nền dân chủ tư sản thì nó mới từ ý tưởng dần trở thành hiện thực.

Thực tế quá trình hình thành và phát triển của các nhà nước pháp quyền trên thế giới cũng cho thấy, nhà nước pháp quyền vừa mang tính phổ biến vừa mang tính đặc thù. Mỗi quốc gia tiến hành xây dựng nhà nước pháp quyền đều tự kiến tạo những đặc thù cho mình sao cho phù hợp với điều kiện của từng quốc gia, từng dân tộc. Chính vì vậy, lý luận và thực tiễn xây dựng nhà nước pháp quyền của nhân loại cũng không ngừng được bổ sung, phát triển với những nội dung khác nhau. Từ những cơ sở này, có thể khẳng định: Nhà nước pháp quyền không phải là con đẻ, sản phẩm của chủ nghĩa tư bản, mà là sản phẩm chung của nhân loại, ở đó nhà nước tư sản chỉ là chủ thể đại diện cho sự ra đời của nó, tổ chức xây dựng và phát triển nó với nhiều thành tựu cụ thể.

Thứ hai, xây dựng nhà nước pháp quyền XHCN là quy luật phát triển tất yếu của Nhà nước XHCN Việt Nam

Nhà nước pháp quyền trước hết là nhà nước dân chủ, mà “dân chủ là bản chất của chế độ XHCN, vừa là mục tiêu, vừa là động lực của công cuộc xây dựng CNXH”¹ và “Xây dựng nền dân chủ, bảo đảm quyền làm chủ thực sự thuộc về nhân dân là một trong những nhiệm vụ trọng yếu, lâu dài của cách mạng Việt Nam”². Ngay từ đầu và xuyên suốt quá trình lãnh đạo cách mạng, Đảng Cộng sản Việt Nam luôn nhất quán với mục tiêu là “độc lập dân tộc gắn liền với CNXH” nhằm xây dựng một chế độ xã hội dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn minh. Đó là một chế độ xã hội mà quyền làm chủ trên mọi lĩnh vực của đời sống xã hội thuộc về nhân dân; ở đó, Nhà nước “đại diện cho quyền làm chủ của nhân dân; đồng thời là người tổ chức thực hiện đường lối của Đảng; có cơ chế để nhân dân thực hiện quyền làm chủ trực tiếp và dân chủ đại diện trên các lĩnh vực của đời sống xã hội, tham gia quản lý xã hội”³. Để hiện thực hóa mục tiêu đó, công cụ, phương tiện cơ bản chỉ có thể là nền kinh tế thị trường định hướng XHCN và một nhà nước pháp quyền XHCN dưới sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam.

Hiện nay, xây dựng Nhà nước pháp quyền là phù hợp với đặc điểm của thời đại - xu thế toàn cầu hóa, hội nhập quốc tế. Trong xu thế toàn cầu hóa, Việt

Nam phải tham gia tham gia vào hệ thống thể giới và trở thành một bộ phận cấu thành của chính thể thể giới, vì vậy Việt Nam cần chủ động và tích cực tham gia vào việc đổi mới, cải tổ, cải cách hay thiết lập các định chế toàn cầu và khu vực; đóng góp nhiều hơn vào xây dựng “luật chơi”, coi đây là lợi ích quan trọng của quốc gia. Về đối nội, Việt Nam cũng phải từng bước chuẩn hóa hệ thống pháp luật theo luật pháp quốc tế. Thực hiện quá trình đó tất yếu phải xây dựng một nhà nước pháp quyền. Chẳng hạn như, sau khi nước ta trở thành thành viên của Tổ chức Thương mại Thế giới (WTO), đòi hỏi chúng ta tiếp tục đẩy mạnh cải cách hành chính, cải cách pháp luật, xây dựng chính phủ điện tử đảm bảo cho Nhà nước không ngừng vững mạnh, có hiệu lực để giải quyết có hiệu quả các nhiệm vụ phát triển kinh tế - xã hội, thực hành dân chủ, quan hệ đối ngoại nhằm hội nhập vững chắc, hiệu quả môi trường quốc tế, song vẫn giữ vững độc lập, tự chủ. Về vấn đề này, nguyên Chủ tịch nước Nguyễn Xuân Phúc khẳng định: “Xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam là quy luật phát triển tất yếu của nhà nước Việt Nam, là ước mơ, khát vọng và sự lựa chọn của Nhân dân, phù hợp với các xu hướng phát triển nhà nước trên thế giới, đã được Đảng ta cân nhắc kỹ lưỡng”⁴.

Thứ ba, Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam vừa mang tính phổ quát vừa mang tính đặc thù

Xét về bản chất, Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam vẫn mang bản chất của một giai cấp nhất định, đó là giai cấp công nhân Việt Nam, đồng thời mang tính nhân dân, tính dân tộc sâu sắc. Đó là Nhà nước của Nhân dân, do Nhân dân, vì Nhân dân do Đảng Cộng sản Việt Nam lãnh đạo. Tất cả quyền lực Nhà nước thuộc về Nhân dân, mà nền tảng là liên minh giữa giai cấp công nhân với giai cấp nông dân và đội ngũ trí thức. Đó là Nhà nước thống nhất của cộng đồng các dân tộc cùng sinh sống trên đất nước Việt Nam; thực hiện chính sách bình đẳng, đoàn kết, tương trợ, giúp đỡ nhau cùng phát triển giữa các dân tộc, không có biểu hiện kỳ thị dân tộc.

Tính phổ quát và tính đặc thù của Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam được thể hiện rõ nét qua các đặc trưng cơ bản Nhà nước, đó là: 1- Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam do Đảng Cộng sản Việt Nam lãnh đạo; 2- Nhà nước pháp quyền

XHCN Việt Nam là Nhà nước của Nhân dân, do Nhân dân, vì Nhân dân; 3- Quyền con người, quyền công dân được công nhận, tôn trọng, bảo đảm, bảo vệ theo Hiến pháp và pháp luật; 4- Nhà nước được tổ chức và hoạt động theo Hiến pháp và pháp luật, quản lý xã hội bằng Hiến pháp và pháp luật; 5- Quyền lực nhà nước là thống nhất, có sự phân công rành mạch, phối hợp chặt chẽ và kiểm soát hiệu quả giữa các cơ quan nhà nước trong việc thực hiện các quyền lập pháp, hành pháp, tư pháp; 6- Hệ thống pháp luật dân chủ, công bằng, nhân đạo, đầy đủ, đồng bộ, thống nhất, kịp thời, khả thi, công khai, minh bạch, ổn định, dễ tiếp cận, được thực hiện nghiêm minh và nhất quán; 7- Độc lập của tòa án theo thẩm quyền xét xử, thẩm phán, hội thẩm xét xử độc lập và chỉ tuân theo pháp luật; 8- Tôn trọng và bảo đảm thực hiện các điều ước quốc tế mà nước Cộng hòa XHCN Việt Nam là thành viên, bảo đảm cao nhất lợi ích quốc gia - dân tộc, trên cơ sở các nguyên tắc cơ bản của Hiến chương Liên Hợp Quốc và luật pháp quốc tế⁵. Như vậy, Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam vừa có sự thống nhất về bản chất, đặc trưng của Nhà nước pháp quyền nói chung, vừa phản ánh nét đặc thù, riêng có của Việt Nam. Điều này có nghĩa là, sự quy chụp, áp đặt mô hình Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam là “phiên bản sao chép” mô hình nhà nước tư bản là hoàn toàn bịa đặt, thiếu cơ sở.

Thứ tư, nhận thức và xây dựng Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam là cả quá trình vừa mang tính kế thừa, vừa mang tính sáng tạo

Ở Việt Nam, những giá trị cốt lõi về nhà nước pháp quyền đã được Đảng và Chủ tịch Hồ Chí Minh hướng tới từ những ngày đầu lập nước, trở thành tư tưởng xuyên suốt của cách mạng Việt Nam. Cách mạng Tháng 8-1945 thành công, lập nên Nhà nước Việt Nam dân chủ cộng hòa - Nhà nước kiểu mới, nhà nước công nông đầu tiên ở Đông Nam Á. Trong suốt quá trình xây dựng và phát triển, Nhà nước ấy luôn là một nhà nước hợp hiến, hợp pháp; được tổ chức và hoạt động trên cơ sở các quy định của Hiến pháp, pháp luật. Hiến pháp 1946 chủ trương “Tất cả quyền bính trong nước là của toàn thể nhân dân Việt Nam, không phân biệt nòi giống, gái trai, giàu nghèo, giai cấp, tôn giáo” và “Tất cả công dân Việt Nam đều bình đẳng trước pháp

luật”. Các đạo luật tổ chức Quốc hội, Chính phủ, Tòa án nhân dân, Viện kiểm sát nhân dân đều được xây dựng trên cơ sở Hiến pháp.

Bước vào thời kỳ xây dựng và bảo vệ Tổ quốc, nhận thức, lý luận về Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam ngày càng thống nhất, đầy đủ và sâu sắc hơn. Đại hội lần thứ IV của Đảng (1976) xác định: “Nhà nước XHCN là Nhà nước chuyên chính vô sản, một tổ chức thực hiện quyền làm chủ tập thể của giai cấp công nhân và nhân dân lao động, một tổ chức thông qua đó Đảng thực hiện sự lãnh đạo của mình đối với tiến trình phát triển xã hội...”⁶. Đến Hội nghị Đại biểu toàn quốc giữa nhiệm kỳ khóa VII (1994), lần đầu tiên thuật ngữ “nhà nước pháp quyền” được Đảng ta sử dụng và quan điểm, nguyên tắc, nội dung xây dựng Nhà nước pháp quyền ở Việt Nam được trình bày khá rõ: Tiếp tục xây dựng và từng bước hoàn thiện nhà nước pháp quyền Việt Nam. Đó là nhà nước của Nhân dân, do Nhân dân, vì Nhân dân, quản lý mọi mặt đời sống xã hội bằng pháp luật, đưa đất nước phát triển theo định hướng XHCN. Nhà nước pháp quyền Việt Nam được xây dựng trên cơ sở tăng cường, mở rộng khối đại đoàn kết toàn dân, lấy liên minh giai cấp công nhân với nông dân và tầng lớp trí thức làm nền tảng, do Đảng ta lãnh đạo. Đây là cơ sở lý luận cho việc triển khai các chủ trương, giải pháp tiếp tục đổi mới, hoàn thiện bộ máy nhà nước trong những giai đoạn phát triển tiếp theo.

Năm 2011, Đại hội XI đã làm sâu sắc thêm nhận thức về xây dựng nhà nước pháp quyền XHCN, đồng thời xác định “xây dựng Nhà nước pháp quyền XHCN của Nhân dân, do Nhân dân, vì Nhân dân” là một trong tám đặc trưng cơ bản trong mô hình xã hội XHCN ở Việt Nam. Đến Đại hội XIII, Đảng ta khẳng định: “Tiếp tục xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam của nhân dân, do nhân dân và vì nhân dân do Đảng lãnh đạo là nhiệm vụ trọng tâm của đổi mới hệ thống chính trị”⁷; đồng thời nhấn mạnh: “Tiếp tục xây dựng Nhà nước pháp quyền XHCN kiến tạo phát triển, liêm chính, hành động; đẩy mạnh phòng, chống tham nhũng, thực hành tiết kiệm, chống lãng phí, tạo đột phá trong cải cách hành chính”⁸. Quán triệt tinh thần ấy, Nghị quyết số 27-NQ/TW của Ban Chấp hành TW Đảng (09-11-2022) khẳng định: Tiếp tục xây dựng và hoàn thiện

Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam của Nhân dân, do Nhân dân, vì Nhân dân dưới sự lãnh đạo của Đảng là nhiệm vụ trọng tâm của đổi mới hệ thống chính trị, góp phần thực hiện thắng lợi sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc, vì mục tiêu dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn minh.

Như vậy, nhận thức và xây dựng Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam của Đảng ta là cả quá trình vừa mang tính kế thừa, vừa mang tính sáng tạo. Đó là sự kiên định và vận dụng sáng tạo chủ nghĩa Mác - Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh; là sự tiếp thu có chọn lọc kinh nghiệm xây dựng nhà nước pháp quyền trên thế giới, đồng thời có những quan điểm, chủ trương kịp thời với lộ trình khoa học, sát với đòi hỏi của thực tiễn Việt Nam để từng bước không ngừng hoàn thiện mô hình Nhà nước pháp quyền XHCN ở Việt Nam.

Thứ năm, thành tựu hơn 35 năm đổi mới chứng minh rằng, xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam là đúng đắn và khả thi

Qua hơn 35 năm đổi mới, “Chúng ta đã đạt được những thành tựu to lớn, có ý nghĩa lịch sử, phát triển mạnh mẽ, toàn diện hơn so với những năm trước đổi mới. Với tất cả sự khiêm tốn, chúng ta vẫn có thể nói rằng: Đất nước ta chưa bao giờ có được cơ đồ, tiềm lực, vị thế và uy tín quốc tế như ngày nay”⁹. Và sự lãnh đạo đúng đắn, sáng suốt của Đảng là nhân tố hàng đầu quyết định mọi thắng lợi của cách mạng Việt Nam, trong đó, Nhà nước với tính cách là trụ cột của hệ thống chính trị, thực hiện đường lối chính trị của Đảng, là công cụ tổ chức thực hiện ý chí và quyền lực của nhân dân, đã thực hiện tốt vai trò, chức năng của mình, từng bước hiện thực hóa việc bảo đảm và phát huy quyền làm chủ của Nhân dân. Nhà nước đã thực hiện tốt vai trò vừa là cơ quan quyền lực, vừa là bộ máy chính trị, hành chính, vừa là tổ chức quản lý kinh tế, văn hóa, xã hội của Nhân dân.

Tuy nhiên, với thái độ khách quan, cầu thị, chúng ta cũng cần nhận thấy rằng, công cuộc xây dựng Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam vẫn còn những hạn chế, bất cập, có mặt chưa đáp ứng yêu cầu phát triển, quản lý và bảo vệ đất nước trong tình hình mới, như tổ chức bộ máy nhà nước, hệ thống pháp luật còn một số bất cập, chưa đáp ứng yêu cầu thực tiễn; quyền lực nhà

Xem tiếp trang 36

thành niềm tin ở các bạn trẻ. Đặc biệt, phải tích cực đấu tranh, phòng, chống tham nhũng, lãng phí. Nếu tham nhũng không được khắc phục thì đó là phản cảm lớn nhất làm xói mòn niềm tin ở thế hệ trẻ.

Năm là, đẩy mạnh công tác phát triển đảng viên trong thanh niên, sinh viên. Phát triển đảng viên trong thanh niên, sinh viên không những góp phần bổ sung lực lượng, bảo đảm sự kế thừa, phát triển vững chắc, liên tục cho Đảng, mà qua đó, còn tạo điều kiện, môi trường tốt để củng cố và nâng cao niềm tin chính trị của thế hệ trẻ khi được đứng trong hàng ngũ của Đảng. Thông qua các phong trào, hành động cách mạng của tuổi trẻ góp phần giúp thế hệ trẻ học tập, rèn luyện, tu

dưỡng bản thân, trở thành những đoàn viên ưu tú sớm được đứng trong hàng ngũ của Đảng.

Thế hệ trẻ chính là rường cột của nước nhà, có sứ mệnh kế tục sự nghiệp cách mạng vẻ vang của Đảng, của dân tộc, gánh vác nhiệm vụ xây dựng và bảo vệ Tổ quốc Việt Nam xã hội chủ nghĩa. Vì vậy, việc giáo dục, rèn luyện thế hệ trẻ trở thành những người có ích đối với xã hội là trách nhiệm của Đảng, Nhà nước và cả hệ thống chính trị; trong đó, nâng cao niềm tin chính trị cho thế hệ trẻ hiện nay là yếu tố quan trọng bồi dưỡng họ trở thành những người “vừa hồng”, “vừa chuyên”, đáp ứng yêu cầu sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc trong tình hình mới.

PHẢN BÁC LUẬN ĐIỀU XUYỀN TẠC ĐƯỜNG LỐI XÂY DỰNG...

nước chưa được kiểm soát hiệu quả, cơ chế kiểm soát quyền lực chưa hoàn thiện... Như vậy, vấn đề xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền ở Việt Nam vẫn đang đặt ra nhiều thách thức cả về lý luận và thực tiễn. Song, với cái nhìn tổng thể, biện chứng, chúng ta tự hào và có thể khẳng định rằng, xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam dưới sự lãnh đạo của Đảng là một chủ trương đúng đắn; và với quyết tâm, nỗ lực chính trị cao, từ những bài học thành công và nghiêm túc kiểm điểm, chúng ta tin tưởng rằng toàn Đảng, toàn dân và toàn quân ta sẽ xây dựng thành công Nhà nước pháp quyền XHCN ở Việt Nam, sẽ hiện thực hóa được tinh thần Nghị quyết số 27-NQ/TW (khóa XIII). Như vậy, Nghị quyết số 27-NQ/TW (khóa XIII) không phải là “bước ngoặt tự chuyển hóa” trong thay đổi chế độ XHCN ở Việt Nam như lời rêu rao của những kẻ cơ hội chính trị, lực lượng thù địch.

Có thể nhận thấy rằng, thủ đoạn xuyên tạc, phủ nhận Nghị quyết số 27-NQ/TW (khóa XIII) là một chiêu bài, một âm mưu hết sức nguy hiểm, thâm độc trong chiến lược “diễn biến hòa bình” của các thế lực thù địch. Hơn lúc nào hết, cả hệ thống chính trị, trực tiếp là mỗi cán bộ, đảng viên cần đề cao cảnh giác cách mạng, chủ động trong nhận diện và đấu tranh có hiệu quả với những luận điệu xuyên tạc, phủ nhận việc xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền XHCN Việt

Nam hiện nay. Đặc biệt, mỗi cán bộ, đảng viên cần nghiêm túc quán triệt và thực hiện có hiệu quả quan điểm, mục tiêu, nhiệm vụ và giải pháp đã được đề ra trong Nghị quyết số 27-NQ/TW (khóa XIII) để xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền XHCN Việt Nam vừa phù hợp đặc điểm chung vừa đảm bảo phù hợp với đặc điểm của đất nước, của dân tộc.

Tiếp theo trang 32

- 1, 2, 3. Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng: *Một số vấn đề lý luận và thực tiễn về chủ nghĩa xã hội và con đường đi lên chủ nghĩa xã hội ở Việt Nam*, ngày 16-5-2021, <https://www.tapchicongsan.org.vn/>.
4. Nguyên Chủ tịch nước Nguyễn Xuân Phúc trong phát biểu kết luận Hội thảo cấp quốc gia *Những vấn đề lý luận và thực tiễn về Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam* diễn ra tại Hà Nội, 11-12-2021, <https://hanoimoi.com.vn/>.
5. Ban Chấp hành Trung ương Đảng: *Nghị quyết số 27-NQ/TW về Tiếp tục xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam trong giai đoạn mới*, ngày 16-5-2021, <https://tulieu.vankien.dangcongsan.vn/>.
6. *Văn kiện Đảng toàn tập*, t. 37, Nxb CTQG, H, 2004, tr. 577.
- 7, 8, 9. Đảng Cộng sản Việt Nam: *Văn kiện Đại hội Đại biểu toàn quốc lần thứ XIII*, t. 1, Nxb CTQG-ST, H, 2021, tr. 174, 284, 25.